

stride ind, men at Forholdene nok vilde gaa i Orden af sig selv. Der blev da nedsat et Udvalg i det andet Thing, som delte sig i et Mindretal og et Flertal, men dog saaledes, at man fra begge Sider var enig om, at der skulde bringes Noget ud af Lovforslaget til Forebyggelse af Brændevinsdrikning. Der fremkom nemlig en Betænkning, men i den Samling kom Lovforslaget ikke videre, da Folkethinget blev opløst. Der fandt derpaa nye Folketingsvalg Sted, og Lovforslaget blev i den næste Samling forelagt af Regjeringen ganske i den samme Skikkelse, hvori det var blevet forelagt i den foregaaende Samling, hvilket var ganske naturligt fra Regjeringens Side, da der ikke havde fundet nogen Afstemning Sted i Anledning af den Udvalgsbetænkning, som var fremkommet i den foregaaende Samling. Lovforslaget blev imidlertid negtet Omgang til anden Behandling, og dermed var altsaa Lovgivningsarbejdet til Ende for den Gang. Da Befolkningen paa Færøerne saaledes ikke kunde faae Sagen ordnet gennem Lovgivningsmagten, tog den selv Sagen i sin Haand, og det er en ganske overordentlig smuk Bevægelse, som viste sig deroppe, og som vidner meget fordelagtigt om den færøiske Befolkning, idet den søgte ved egne Kræfter at komme ud over den Kræftstade, som gnavede paa Samfundet deroppe. De, der kjende Forholdene deroppe, ville vide, at der har dannet sig Maadeholdsforeninger i stort Omfang, og Motiverne til Lovforslaget vise jo, hvorledes det er lykkedes at faae de Handlende til at enes om at ophæve en stor Del af Udsalgsstederne og træffe andre Foranstaltninger til Indskrænkning af Brændevinsdrikningen. Dette har navnlig sin store Betydning, da det viser, at det var en virkelig Trang hos Befolkningen, som havde foranlediget Fremkomsten af Lovforslaget i 1875—76, og at Bevægelsen ikke var udgaaet fra enkelte Mænd. Den nuværende Tilstand er imidlertid ikke uden Fare; det er nødvendigt, at Lovgivningsmagten træder til, naar ikke det, som er naaet i de sidste Aar, skal forspildes, og dertil behøves der ikke Meget. Dertil behøves der kun, at en enkelt Handlende mener, at han af Hensyn til sin egen Interesse maa fremsætte, Forlangende om en Bevilling til at sælge Brændevin i en af de Bygder, hvor Brændevinsudsalg nu er afføstet. Saasnart en saadan Begjæring fremkommer, ville ogsaa hans Konkurrenter anse det nødvendigt at søge Bevilling for at kunne bestaa Konkurrencen med ham. Det behøves kun, at der i en enkelt Bygd, hvor Brændevinshandel nu er

afføstet, er en enkelt Handlende, som mener, at det er i hans egen Interesse, for at skaffe sig et forøget Antal Kunder, at bryde Overenskomsten om, at der ikke maa udleveres Brændevin i mindre Kvantiteter end 3 Pægle, for at ogsaa hans Konkurrenter naturligen anse sig nødsagede til at gjøre ganske det Samme. Det følger saaledes af sig selv, at der ikke behøves Meget for at bevirke, at den Overenskomst, som nu er bragt istand, skal kunne brydes, men naar dette da sker, og Befolkningen atter bliver nedsat for de samme Fristelser som tidligere, saa kan man berygte, at den Bevægelse, som nu saa hurtigt er sat i Gang, vil falde virkningsløst til Jorden. Derfor er det, at Lovgivningsmagten bør træde til, og at man ikke noksom kan taffe den høitærede Minister for, at han atter har bragt Sagen frem, og det paa en Maade, som jeg tror maa give godt Haab om, at det denne Gang vil gaa bedre i det andet Thing. Nærværende Lovforslag adskiller sig nemlig i væsentlige Punkter fra det tidligere Lovforslag, idet man navnlig har udeladt de Bestemmelser, med Hensyn til hvilke der blev reist Indvendinger i det andet Thing. I den Udvalgsbetænkning, som fremkom i Samlingen 1875—76, erklærede det Flertal, som ellers var betænkeligt ved Loven, at det godt kunde gaa ind paa nogle Punkter deri. Det erklærede, at det kunde gaa ind paa, at det blev overladt til Kommunalbestyrelserne at afgjøre, hvor mange og hvilke Udsalgssteder der skulde være i de enkelte Bygder, og det erklærede endvidere, at det kunde gaa ind paa en Forhøielse af Møllterne for Overtrædelse af Lovgivningen om ulovlig Brændevinshandel og Udsjæfning, men dog ikke paa saa høie Møllter, som Lovforslaget fastsatte. Man har derfor nu optaget netop de Bestemmelser, som Udvalgsflertallet erklærede, at det kunde gaa ind paa. Ligeledes erklærede dette Udvalgs Flertal, at det kunde gaa ind paa, at Bevillinger kun blive givne for 5 Aar ad Gangen. Det er imidlertid netop disse tre Punkter, som udgjøre Hovedindholdet i nærværende Lovforslag, og som skulde bidrage til at fremkalde en gunstigere Tilstand deroppe. Saagodt som alle de Bestemmelser, med Hensyn til hvilke der fremkom Indvendinger i Folkethingets Udvalg, ere frafaldne i dette Lovforslag. Der var i det tidligere Lovforslag foreslaet en betydelig Forhøielse af Gebhyrerne for Bevillinger og af de aarlige Afgifter, samt at den saaledes forøgede Indtægt, som derved muligens vilde fremkomme, skulde tilfalde de kommunale